ἡ ὅλως sententia quæ ab omnibus ita quam quasi
aut quasi esse oportear in una breuiter ostendit
πολιτεία interdum generatim dicit, interdum singulare ac
tatione regendæ ciuitatis interdum singulare ac
cum est cognitas ipsas corpus. cuiusq; fidei facis
Aristot. ait solet. τὰς γὰρ ἀποδιδοῦσας (inquit) μᾶλλον
πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν ἀριστοκρατίας καλοῦσιν
τὰς δὲ πρὸς πλῆθος πολιτείας κοινὸν δὲ τὸ
πλῆθος πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον πολιτείαν καλεῖσθαι
δὲ τὸ κοινὸν κατὰ ὄνομα πολλῶν, πολιτείαν
Tanto igitur exercitus consilio ab re. suis ad ci-
uium quod ego non habere prudentiam quicquid consilio
ne cui regnum nunc ornatione plurib; uim prudentiam
habere de re. tanta. Thius duo nis parte intelligebantur
in ge. interpres ex nonnulli alij veteres plura corpus
prudentia
καὶ τἄλλα πασῶν. διαφορὰ τὸ τῶν προγόνων ἔνδοξο τὸ
σώζειν τοὺς κακοδοκοῦντας. τὸ
μὴ παροξυνθῆναι acuit. ne. inaudita fortitudine mitiga
tion nos ope consent rei animus indignate, q
grauis i barbaro perpetuum ineremedio
οὐ γὰρ λόγος. perpetuo occasione, ne ab ea sortatur
περὶ αὐτὰ ἔμπλεκτον τὸ ἐν ἀφισθόνε q̃ fudor appel-
latur. nulla. ne. ad nuda ne i pro, sic abstinatione tuda
tatur si uarijs ornatu affectionibus, spe, metu,
desperatione lachrymis odore, misericordia pudore